

Божие СЛОВО

ГОДИНА XXV, БРОЙ 02 (239) • 2015 година

ISSN 08615519

цена 0,30 лв.

Да гледаш НЕВИДИМОТО!

Ако вземете група хора, които да гледат едно и също събитие ще забележите феномен: Всички гледат едно и също нещо и в същото време всички виждат различни неща. Разликите на възприятието идват не толкова от разликите в зрението, колкото от разликите в настройката на сърцето и от това дали събитието, което наблюдаваме ни касае лично или не. На Голгота, в различните Евангелия, виждаме много различни свидетели, които гледат една и съща картина – раз-

пятието на Христос!

Минаващите оттам Му се подиграваха, „като клатеха глави и думата: Ти, Който разоряваш храма и за три дни пак го съграждаш, спаси Себе Си; ако си Божий Син, слез от кръста.“ (Мат. 27:39-40)

Главните свещеници с книжниците и старейшините Го ругаеха... (Мат. 27:41)

И един от разпънатите на кръст злодейци Го хулеше, казвайки: Нали си Ти Христос? Избави

прод. на стр. 2 ↗

В новия брой четете за:

- *Приятелство с Бог,*
стр. 4
- *Служение Добрият самарянин*
стр. 7
- *Исус изпълни Божията цел...*
стр. 8
- *Църковен празник*
стр. 11
- *Ти си възлюбена*
стр. 10

МЕЖДУНАРОДНА КОНФЕРЕНЦИЯ

25, 26 април

ОТВОРЕНО НЕБЕ

25 април събота

Откриване 11:00 часа

Следобедна сесия 14:30 часа

Вечерна служба 18:00 часа

26 април

Закриване 11:00 часа

Пастор Глория и Пастор Марджерита

адрес: Люлин 8,
ул. Гоце Делчев 112, зад магазин БИЛА

Себе Си и нас! (Лука 23:39)

Римските войници, се подиграваха и търсеха какво да му вземат. Даже си разделиха дрехите Му и за облеклото Му хвърлиха жребий!

Близките и учениците Му бяха натъжени и отчаяни, като гледаха любимия си син, брат, учител и приятел в най-тъжната възможна поза – умиращ на кръста като разбойник.

Една и съща гледка – различни погледи. Омраза, гняв, ненавист, погнуса, състрадание и мъка бяха изпълнили погледите и сърцата на всички хора около кръста!

Всички,... **без един!** В тези моменти на страдание и най-велико изпитание само един човек видя това, което беше отвъд човешкото зрение. От момента на ареста в Гетсимания до обръщението на разбойника на кръста, никой не беше се обръщал към Исус с думите: Господи Исусе...(Поне не и без подгравка).

Когато Исус служеше на болни, когато освобождаваше синовете и дъщерите им, когато хранеше гладните, Той получаваше много хвалби и благодарности. Искаха да Го направят цар, искаха да Го следват, искаха да Го приемат у дома си. Хората искат да се асоциират с известна, значима и успешна личност. Всеки иска да е приятел на победителите.

Ако се върнем при кръста, ситуацията е коренно различна. Даже в очите на братята Му и онези, които го следваха 3 години и половина (поне на тези които имаха смелостта да се доближат до кръста) се четеше тих и едва осезаем укор, заради незавидното състояние, в което Той като че ли доброволно беше попаднал. Няма благодарности, няма ревностни последователи, няма еуфория, няма радост.

От цялата многообразна група от палачи, зяпачи, противници, близки и последователи никой не видя това, което видя разбойникът на кръста. Невидимото за никого се оформи като ясна картина пред очите на вярващия разбойник – Христос в Царството Си! Този човек съзря най-великата и единствена

възможност, която му се предоставяше броени часове преди физическата му смърт. Той видя Господ възкръснал още преди Той да беше умрял.

Нека да видим какво се крие в думите: „**Господи Исусе, спомни си за мен, когато дойдеш в Царството Си!**“

Господи Исусе: Никой не посмя да нарече Господ, потъналия в кръв и унижение, полумъртъв Назарянин, когато висеше на кръста. Нито даже майка му Мария или любимия му ученик Йоан. Никой не виждаше Исус като Господ в този момент, освен разпнатия до него. Не е ли невероятен Божият гениален план! Когато множествата скандираха: Осанна! Благословен, който иде в Господното име... Господи помогни ни..., този човек вършеше престъпления, които го доведоха до римското правосъдие. Когато всички останали спряха да го наричат Господ или Божий Син, само този разбойник възкликва: „Господи Исусе!“

Спомни си за мен: Издава вярата му във вечния живот. Никой не може да си спомни за никого, ако смъртта е крайна дестинация. За разлика от ядосания хулител от другия кръст, който каза: „Нали си Ти Христос? Избави Себе Си и нас!“, разбойникът който защити Исус не се интересува от живота на тази земя. Той надникна в небесната реалност! Реалност, в която болката и смъртта нямат власт. Единственото, което има значение там е дали Христос те познава или по-скоро, дали ти си Го познал като

Господ и Спасител, докато си живял дните си на тази земя!

Когато дойдеш в Царството Си: Ако имаше и най-малко съмнение за това кой е Исус, човекът щеше да каже: ако дойдеш в Царството Си. Използването на подчинителния съюз „когато“ издава пълната увереност в сигурността на събитието, което непременно ще се случи! Когато Пилат разпитваше Исус дали е цар, разбойникът не беше там. Как достигна, тогава до заключението че Исус е цар? Очевидно не от надписа, който гласеше: Този е Юдейския цар. Този надпис имаше за цел да унижи Исус и да спласи всеки, който би дръзнал да провъзгласи себе си за цар, което би означавало бунт срещу Рим.

Кое е Царството, което умиращия разбойник видя? Къде са поданиците? Къде е войската? Дали този човек осъзна, че Царството не е от тази земя и че то не може да бъде видяно с естествените възприятия? Исус разсея всяко съмнение като каза: „Истина ти казвам, днес ще бъдеш с Мене в рая.“

(Лука 23:43)

Тук искам да вметна мое то скромно и напълно субективно мнение. От всички молитви отправени към Христос в Неговото земно служение за физическо здраве, зрение, слух, храна и дори възкресяване на някой близък, молитвата на разбойника на кръста ми се струва най-стойностната. Според мен това е най-великата цел, която може да има човек: Да бъде с Исус в Царството Му! Това няма как да

ни бъде отнето. От друга страна реакцията на Христос отговаря на тази молитва по един невероятен и неподражаем начин в стил „Исус“. Поставя желанието на човека да се „помири с Бога“ над всички правила и изградени крепости на религията.

Това беше последния човек, с когото Исус разговаря на земята и първия, с когото разговаря в Царството Си!

Мога да си представя изражението на разбойника на кръста, когато видя Царя на царете и Господа на господарите в Славата Му! Онзи, Когато той защитаваше от нападите на другия разбойник, сега беше облечен в слава и цялото небе Му се покланяше. Нямахме агония, нито унижение; нямахме подигравки, нито камшици. Дали ще го разпознае? Дали няма да се срамува от него?

Възкресение Христово ни напомня, че нашата надежда прехвърля рамките на този живот и се простира отвъд видимите неща. Това е празник на който виждаме Невидимия в Славата Му!

Ние сме наследници на всичко, което Христос изработи за нас на кръста. На нас принадлежи вечния живот.

Когато учениците видяха Господ възкръснал, осъзнаха какво видя разбойника на кръста.

Ето някои **насърчения**:

„Благословен да бъде Бог и Отец на нашия Господ Исус Христос, Който според голямата Си милост ни възроди за жива надежда чрез възкресението на Исуса Христа от мъртвите, за наследство нетленно, неоскверняемо, и което не повяхва, запазено на небесата за вас“... (I Пет. 1:3-4)

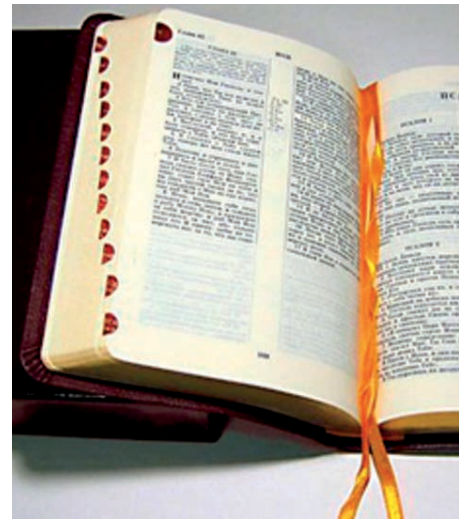
„...тайната, която е била скрита за векове и поколения, а сега се откри на Неговите светии; на които Божията воля беше да яви, ... Христос между вас, надеждата на славата. (Кол. 1:26-27)

„Понеже Бог, Който е казал на светлината да изгрее из тъмнината, Той е, Който е огрял в сърцата ни, за да се просвети света с познанието на Божията слава в лицето Исус Христово.“ (II Кор. 4:6)

„Дано Бог на нашия Господ Исус Христос, славният Отец, ви даде дух на мъдрост и на откровение, за да Го познаете, и да просвети очите на сърцето ви, за да познаете, каква е надеждата, към която ви призовава, какво е богатството между светиите на славното от Него наследство.“ (Еф. 1:17-18)

*И свидетелството е това, че Бог ни е дал **вечен живот**, и че **тоя живот е в Сина Му. Който има Сина, има тоя живот; който няма Божия Син, няма тоя живот.***

п-р ВладимирВладимиров

ОТЧЕ НАШ

Отче наш, Койтоси на небесата, да се свети Твоето име;

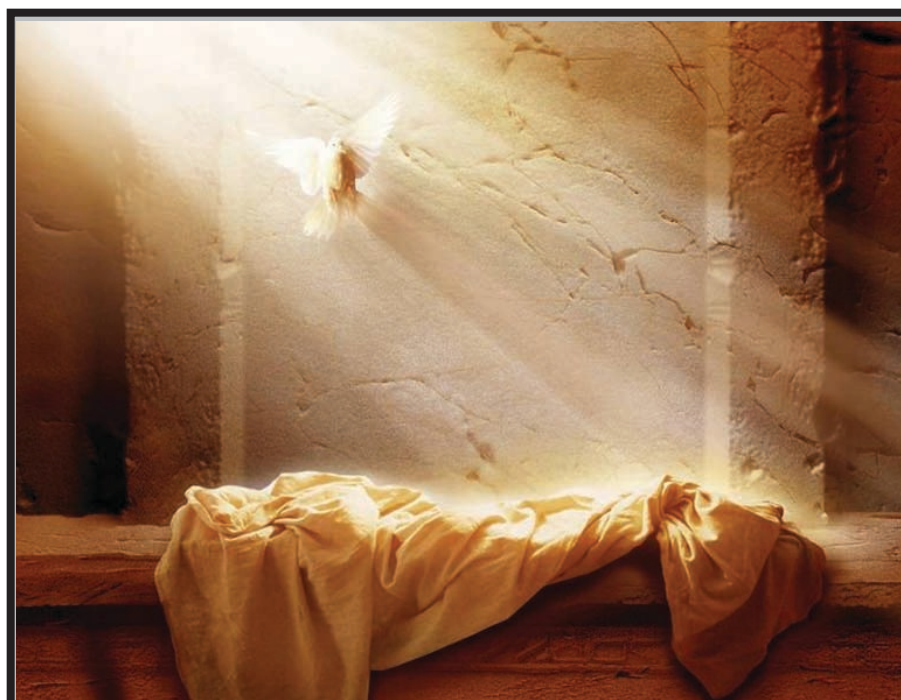
Да дойде Твоето царство; да бъде Твоята воля, както на небето, така и на земята;

Дай ни днес ежедневния хляб; И прости ни дълговете, както и ние прощаваме на нашите длъжници;

И не ни въвеждай в изкушение, но избави ни от лукавия;

защото царството е Твое, и силата и славата, до вековете. Амин.

(Матей 6:9-13)

Христос възкресе!

А когато се мина съботата, Мария Магдалина, Мария Якововата майка и Саломия купиха аромати, за да дойдат и Го помажат.

Дойдоха на гроба много рано, когато изгря слънцето. И думаха помежду си: Кой ще ни отвали камъка от гробната врата? - защото беше твърде голям. А като повдигнаха очи, видяха, че камъкът е отвален. И като влязоха в гроба, видяха, че един юноша седеше отдясно, облечен в бяла одежда; и много се зачудиха.

А той им казва: Недейте се учудва; вие търсите Исуса Назарянина, разпнатия. Той възкръсна; няма Го тука; ето мястото, гдето го положиха.

(Ев. Марка 16:1-6)

Цветница

Осанна! Благословен идещия в Име Господне! Благословен Царя!

Това са възгласите по време на тържественото влизане на Исус в Ерусалим.

Сбъдна се реченото от Пророка: „Речете на Сионовата дъщеря: Ето, твоят цар иде при тебе, кротък и възседнал на осел и на осле, рожба на ослица.“

Всички са радостни, защото Исус дойде да ги посети. Той е дошел в града Ерусалим. Всички мислят, че идва в Ерусалим, за да бъде техен цар. Те искат Исус да бъде цар, защото Той е добър към тях и може да им помага. Виж как някои хора постилат дрехите си по земята, за да язди Исус по тях. Други режат клони от дърветата и ги слагат по пътя.

Хората викат и благодарят на Бога, защото те мислят, че Исус ще им помогне да бъдат богати и да имат доста пари и други неща, които нямат сега. Те не знаят, че Исус скоро ще бъде убит и възкресен.

ПРИЯТЕЛСТВО С БОГ

Първата книга на Библията, Битие, започва със сътворението на света и човек. Светът е създаден за дом на хората. Бог го е направил толкова съвършен и сложен, защото е искал да ни настани на подобаващо място. След като всичко е било приготвено, е дошъл ред на “Короната на Божието творение”- човекът.

“И Бог създаде човека по Своя образ, по Божия образ го създаде; мъжки и женски пол ги създаде.” (Битие 1:27)

Всеки си е задавал въпроса “Защо съществувам?”. Господ е търсил човека още от ранните векове. Въпреки че е бил отхвърлян, Отец не се е отказал и дори праща своя Единороден син Исус, за да умре на кръст за нас. Но защо? Защо Бог толкова държи на нас?

“И при вятъра на деня чува гласа на Господа Бога, като ходеше из градината; и човекът и жена му се скриха от лицето на Господа Бога между дърветата на градината.” (Битие 3:8).

Идеята на Бог да ни създаде е следствие на желанието Му да общува с нас. Но нали има ангели и небесни създания? Те не са ли Му достатъчни? Не! Защото ние сме създадени по Божия образ и подо-

бие. Той е искал подобни Нему приятели!

Господ всяка вечер е слизал, за да общува с Адам и Ева, докато те, а след тях и цялото човечество, не Му обърнаха гръб... Вярвам, че щом четеш това, ти Го търсиш, търсиш и приятелство с Него.

Какво обаче означава да имаме приятелство с Бог? Това звучи много абстрактно за нас, все пак ние не Го виждаме, чуваме и усещаме. С физическите си сетива! Едно приятелство може да бъде започнато, поддържано и развивано само чрез комуникация. Но комуникация без действия, показващи любовта ни, може да имаме с всеки един. Добри начини за комуникация с Бог са мо-

РАДОСТ, ПРИЯТЕЛСТВО, СЕМЕЙСТВО
 ПОКОЛЕНИЕ НА СЪЖИВЛЕНИЕ
 ЗАПОВЯДАЙТЕ ПЕТЪК ОТ 18:30 часа

литва, четене на Библията и пребъдване в Неговото присъствие. Това може да бъде разговор, споделяне, просто стоене, мислейки си за Него, или каквото отделната личност разбира сама за себе си.

Тези взаимоотношения нямат лимит, единственото, което се изисква от нас, е да ги поддържаме, защото те не могат да седят на едно място - или нарастват, или връзката охлажда.

А какво трябва да вършим, за да покажем любовта си? Най-голямото свидетелство за чувствата ни е да предадем живота си и да живеем по Божия образ.

Всичко това на пръв поглед може да звучи много едностранно. Но Исус направи първата крачка, като ни подаде ръка от кръста и ни извади от греховете ни. Втората крачка е наша. Ако не си я направил, сега е перфектният момент за това!

Мишел Владимирова

Хвалете Господа!

Хвалете Бога в светилището Му; хвалете Го в небесния простор, дело на силата Му. Хвалете Го за мощните Му дела, Хвалете Го според голямото Му величие. Хвалете Го с тръбен глас, с псалтир и арфа. Хвалете Го с тъпанче и хороиграние, със трунни инструменти, с кимвали и със свирки.

Всичко, що диша, нека хвали Господа!

Пътешествие до гр. Роман

В събота, 28.03.2015 г., пътувахме екип от 12 човека от Божия църква "Дом на радост" гр. София, за гр. Роман, за да посетим Дома за деца "Райна Княгиня". Нямахме аварии по колите, за което благодарим на Господа.

С този Дом за деца работим вече няколко години. Като пристигнахме в Роман, бяхме посрещнати с голяма радост. Имахме чудесно време за игри, песни, общение и молитви с децата. От своя страна те също ни поздравиха с песни. Имахме възможност да разгледаме и предмети и рисунки, изработени от тях. Времето беше мрачно, но за нас беше слънчево, защото всички бяха в добро настроение.

И този път не отидохме с празни ръце. Освен индивидуалните подаръци, занесохме и консумативи, които са необходими за ежедневието. Не може да се опише с думи възлението и радостта в очите на децата! Благодарим на всички дарители!

Следобяд, преди да тръгнем обратно за София, Директорката ни покани на почерпка в учителската стая. Там научихме доста неща от историята на Дома. Част от децата вече са завършили училище и са го напуснали. Сега има новиприети деца.

Всички бяхме много щастливи след това посещение и се прибрахме в София като победители.

Бъдете благословени, скъпи братя и сестри!

Апостол Апостолов, гр. София

СЛУЖЕНИЕ “ДОБРИЯТ САМАРЯНИН”

“Но ако някой, който има световните блага, вижда брат си в нужда, а заключи сърцето си към него, как ще пребъдва в него любов към Бога?”

Да не любим с думи, нито с език, но с дело и в действителност.”

(1 Йоан 3:17-18)

Слави и Бисер от църквата разговарят с децата от Дома

Исус изпълни Божията цел за живота си

Аз дойдох от Отца в света и сега напускам света и се връщам при Отца.“ Тогава учениците му казаха: „Ето, сега ни говориш ясно и без примери. Сега виждаме, че знаеш всичко и предварително Ти е известно какво ще Те попитат. Затова вярваме, че си дошъл от Бога.“

Исус им каза: „Сега вярвате ли? Чуйте! Идва такова време и то вече е настъпило, когато ще се разпръснете всеки по дома си и ще ме оставите сам. Но аз никога не съм сам, защото Отец е с Мен. Казах ви това, за да имате мир в мен. В този свят ще страдате, но бъдете смели! Аз победих света!“

(Ев. Йоан 16:25-33)

В Гетсиманската градина

Той излезе от Ерусалим и отиде, както обикновено, на Елеонската планина. Учениците му отидоха с него. Когато стигна до мястото, Той им каза: „Молете се да не бъдете изкушени.“ След това се отдалечи на разстояние от около един хвърлей камък, коленичи и започна да се моли: „Отче, ако желаеш, махни тази чаша от Мен! Но нека бъде Твоята воля, а не Моята.“ Тогава се появи ангел от небето, изпратен да вдъхне сила на Исус. Изпълнен с терзания, Исус се молеше още по-усърдно. Потта му се стичаше на земята като капки кръв.“

(Ев. Лука 22:39-44)

„Отче, ако желаеш, махни тази чаша от Мен! Но нека бъде Твоята воля, а не Моята.“

Има сила и смирение в тези думи. Кротост, непозната до този момент и след това. Най-висша форма на посвещение, за което се моли Христос в Първосвещеническата си молитва.

Можеше ли чашата да отмени Христос? Имаше ли друг вариант? Можеше ли да няма потоп? Ной

проповядва и умолява хората да се покаят 100 години, докато строи ковчега, като предупреждава за потопа. Христос, Месия, Божият син, Живото слово беше сред хората, за да изяви нагледно с живота си кой е Бог. Той проповядваше Божието царство за спасение, като вършеше знамения и чудеса, уникални за всички времена неща в продължение на 3 години.

П-р Емануил и Силвана Тотееви

пророк Исаия. Исус разгъна свитъка и намери мястото, където пишеше:

„Духът на Господа е върху Мен, защото Ме е помазал да съобща на бедните Благата вест. Изпратил Ме е да провъзглася освобождение на пленниците, проглеждане на слепите, избавление на потиснатите и да възвестя годината на Господното благоволение.“

Исус нависвитъка, върна го на служителя и седна. Погледите на всички в синагогата бяха приковани в Него. Той започна да им говори: „Днес тези думи се сбъднаха пред вас, които слушахте.“ (Ев. Лука 4:16-21)

Исус осъзнаваше служението си, но и знаеше каква цена трябва да плати, за да разкъса властта на греха върху хората и да направи възможно завръщането им при Бога, мисия, която трябваше да доведе до спасение по благодат чрез вяра в Него.

Жертвата Му за прощение на греховете и новородение в нов живот не за греха, а за Бога. Възстановяване на взаимоотношенията и хармонията, които бяха разрушени с грехопадението.

3. Исус изпълни тази мисия докрай с вяра и смирение

Христос дойде от любов, живя с любов и даде живота си с любов към хората. Именно тази любов беше основен мотиватор на вярата и делото Му на тази земя. Това определи Неговото отношение и поведение спрямо хората. Вярата задвижена от любов беше в основата

1. Исус знаеше Кой е

Още от детска възраст учудваше със Своите познания и знаеше, кой е Неговият истински баща. Исус знаеше каква е неговата мисия и цел в живота: какво Бог Отец очаква от Него.

2. Той знаеше каква е целта на живота Му на тази земя, каква е Неговата мисия

После Исус отиде в Назарет, където бе отраснал. Както обикновено в съботен ден, той влезе в синагогата и се изправи да чете. Дадох му свитъка с думите на

на живота му. Живот в покорност на Бог Отец и безрезервно посвещение. Посвещение със смирение и постоянство докрай.

Посвещение, чрез силата на Святия Дух, с която прие и понесе **най-голямото противоречие** в себе си. Безгрешният и съвършен Божий Син да стане грях, изоставен и отделен духовно от своя баща Бог.

Противоречие през цялото му служение. Той дойде при своите си с любов и светлина, но своите му не Го приеха и обикнаха тъмнината повече.

Противоречие да проповядва, да изцери и да нахрани хиляди, а да бъде последван от една шепа хора.

Противоречие да бъде пълен със Святия Дух, а същевременно да бъде обвиняван, че върши чудеса чрез нечисти сили.

Противоречие да бъде посрещнат в Ерусалим с "Осанна" и само няколко дни по-късно да чува виковете "Разпни го!".

Противоречие да трябва да понесе в Себе си греха на света и да даде живота си в жертва за грешните хора.

Противоречие, чиято кулминация, върховният тест за посвещението на Христос започна в Гетсиманската градина и завърши на кръста на Голгота. Любовта, вярата и посвещението чрез силата на Святия Дух позволиха на Христос да извърви пътя докрай и да понесе това противоречие в Себе си.

П-р Емануил Тотев

МОЛИТВЕНА ТЕЛЕФОННА ЛИНИЯ

Можете да се обадите за молитва на следния телефон:

02/ 9973307

Кажете накратко проблема си и ще получите подкрепа от ходатайствения молитвен екип!

Първосвещеническата молитва на Христос

Отче, настана часът; прослави Сина Си, за да Те прослави и Синът Ти. Според както си Му дал власт над всяка твар, да даде вечен живот на всички, които си Му дал. А това е вечен живот, да познае Тебе, Единия Истинен Бог, и Исуса Христа, Когото си изпратил.

Аз Те прославих на земята, като свърших делото, което Ти ми даде да върша. Изях името Ти на човеците, които ми даде от света. Те бяха Твои и Ти ги даде на Мене и те опазиха Твоето слово...

Аз за тях се моля; не се моля за света, а за тия, които си Ми дал, защото са Твои. Не се моля да ги вземеш от света, но да ги пазиш от лукавия. Освети ги чрез истината; Твоето слово е истина.

Както Ти прати Мене в света, така и Аз пратих тях в света; и заради тях Аз освещавам Себе си, за да бъдат и те осветени чрез истината.

И не само за тях се моля, но и за ония, които биха повярвали в Мене чрез тяхното учение. Да бъдат всички едно; както Ти, Отче си в Мене, и Аз в Тебе, тъй и те да бъдат в Нас, за да повярва светът, че Ти си Ме пратил.

И славата, която Ти ми даде, Аз я дадох на тях; за да бъдат едно, както и Ние сме едно. Аз в тях, и Ти в Мене, за да бъдат свършени в единство;

Отче, желая гдето съм Аз, да бъдат с Мене и тия, които си ми дал, за да гледат Моята слава, която си Ми дал; защото си Ме възлюбил преди създанието на света.

И явих им Твоето име, и ще явя, та любовта, с която Си Ме възлюбил, да бъде в тях, и Аз в тях.

(Ев. Йоана, гл. 17)

Любовта оживотворява живота. Придава му стойност и смисъл. Обгаря го с многоцветие, изпълва го със съзвучия от земна и небесна музика. Любовта дава блясък в очите, сила на ръцете. Щом обичаш и си обичан - и в най-тежката работа се трудиш леко. Любовта е, която влива доброта и милост в сърцето, която дава сила на ума. Окрила мисълта и я понася в молитвено летене към престола на Отца, към нашия Господ Иисус, Който ни възлюби докрай!

Всеки предава на другия част от това, което носи в себе си като любов. Музикантът ще даде нещо от хармонията на звуците, които са в душата му, художникът – от красотата на багрите, мъдрецът – от мъдростта, която е достигнала до него, здравият – от своите сили.

Едно е безспорно – доколкото един вярващ човек може да обича, дотолкова той е способен да познае и изяви Бога. Човекът е това, което може да даде на другите с любов.

Жената е призвана да дарява живот. И тя е възпяна като съпруга и майка. Християнката е възлюбена от Бога, а от своите най-близки хора?

Едно семенце паднало на суха и каменната земя. От него израсло крехко цветенце. “Расти! Бъди силно и красиво като нас!” - казвали му дърветата, цветята и храстите около него, без да направят нещо, за да му помогнат. “Ти си ленивец, не си годно за нищо, освен да бъдеш стъпкано!” Както при хората.

Когато сме малки викаме: “Мамо, мамо, колко те обичам!” А когато пораснем, и тя остарее и косите ѝ побелеят? Тя не иска друго освен топли думи на утеха и благодарност.

И ако трябва да се погрижим за

нея. Като в приказката за цветенцето. Дошла пролетта. Слънцето съзряло малкото пораснало растение, привело лъчи над него и тихичко нашепнало: “Позволи ми да ти помогна...” Стоплило земята и изпратило дъждец да напои коренчетата му. И след тази помощ с любов цветецът пунал нови листа, стъблото му укрепнало и почнал да расте.

Любовта е милостива... не търси своето...

Ти си възлюбена от Бога, бъди възлюбена от тези, които обичаш!

Ани Тотева

Църковен празник в гр. Банкя

През м. март 2015 г. Божия църква "Дом на радост" Банкя имаше църковен празник - ръкополагане в пасторско служение на семейство Валентин и Доли Златанови.

Специален гост беше пастор Данаил от Хондурас. В своята проповед той изясни ролята на пастора. Той извърши ръкополагането заедно с пастор Владимир Владимиров, като в молитвата участваха и други присъстващи служители.

Присъстваха вярващи от Банкя и София. През цялото тържество настроението беше радостно, с много песни и молитви. Накрая имаше общение и богата почерпка.

На пасторското семейство пожелаваме успешно служение, Бог да ги пази и ръководи чрез Духа си!

На снимката:
п-р Данаил заедно със сем. п-р Златанови с трите им деца - Ерия, Йони, Мати, заедно с гл. редактор Ани Тотева (вляво);
сем. п-р Владимирови с четирите им деца - бебе Емануил, Йоанна, Мишел, Симеон

Заповядайте на Богослужения:
неделя от 9:30 ч.
четвъртък от 18:30 ч.
в гр. Банкя, ул. "Св. Кирил и Методий" 16

От вътрешността на къщата се чуваха много гласове. Но когато Клеоп почука силно на вратата, настъпи продължителна тишина. И той почука отново. Остър глас се обади зад заключената врата: "Кой е?" "Клеоп". Отново настъпи мълчание.

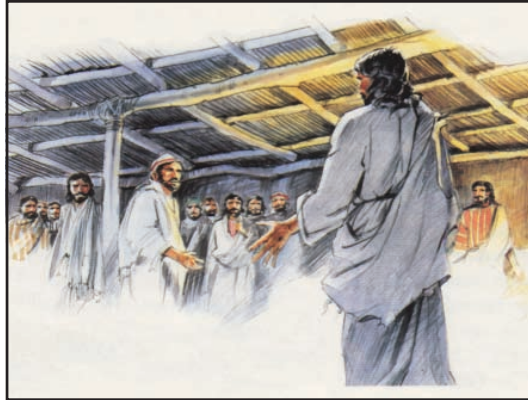
Клеоп и неговият приятел бяха извървели обратния път до Ерусалим почти тичешком. Бяха така развълнувани, че не усещаха умора и глад. Предпазливо бяха минали по най-тъмните улици към къщата, където учениците се срещаха. Сега горяха от нетърпение да разкажат как Исус е говорил с тях по пътя за Емаус. И Клеоп затропа още по-силно по вратата.

Някой изтегли мандалото назад и вратата се отвори. В препълнената стая бяха учениците и много други приятели на Исус. Срещаха се зад заключени врати - беше ги страх от евреите и главните духовници. Но преди Клеоп да заговори, те вече бяха започнали с техните собствени вълнуващи новини. "Вярно е! Господ наистина е възкръснал! Той се е появил на Симон Петър."

Едва след това Клеоп и неговият другар успяха да разкажат историята на пътуването си и как са Го разпознали, когато разчупил хляба на вечеря.

МИР ВАМ!

Настъпи оживление. Всички заговориха развълнувано. И в този момент самият Исус застана между тях в стаята и рече: "Мир вам!"

За момент те се ужасиха и се отдръпнаха назад. Помислиха, че това е дух. "Защо сте угрижени? - заговори отново Исус. - Виджте ръцете Ми и нозете Ми. Аз съм Същият. Пипнете Ме и вижте, понеже духовете нямат плът и кости, а Аз имам."

Завладяни от радост, учениците още не можеха да повярват в това. А Исус ги попита имат ли нещо за ядене. Намериха Му парче печена риба и мал-

ко восъчен мед. И Той взе храната и яде пред тях. После пак им рече: "Мир вам! Както Отец ме изпрати, така и Аз изпращам вас в света да ми бъдете свидетели. Приемете Святия Дух!" И Той духна върху тях.

Случи се така, че Тома не беше с тях тази неделна вечер. През следващата седмица другите ученици му казаха: "Видяхме Господа!" Но той все не вярваше. "Докато не видя белега от гвоздеи на ръцете Му и не поставя пръста си в раните от гвоздеите - упорстваше Тома, - и не поставя ръката си в ребрата Му, няма да повярвам!" И те не можеха да го разубедят.

Седмица по-късно бяха се събрали всички ученици заедно с Тома, когато Исус отново застана сред тях и рече: "Мир вам!" А после се обърна към Тома: "Дай си пръста тук - виж ръцете Ми. Дай си ръката и я постави в ребрата Ми. Не бъди невярващ, а вярващ."

"Господ мой и Бог мой!" Тома беше вече напълно сигурен.

"Тома, ти повярва, защото Ме видя - каза му нежно Исус. Блажени са тези, които не са Ме видели и са повярвали."

АБОНИРАЙТЕ СЕ!

за 2015 година

**Божия църква
„Дом на радост“**
с п-р Вл. и Б. Владимирови
Ви канят на Богослужения
в кв. Люлин 8 (заг Била)
Вторник и петък от 18:30 ч.,
неделя от 11:00 ч.
* * *
в Баня,
ул. „Св. Кирил и Методий“ 16
четвъртък 18:30; неделя 9:30 ч.

Вестник **Божието Слово**
във вашия дом!

КАТАЛОЖЕН НОМЕР 106

Цена: 3,60 за една година

Зарадвай приятел и го абонирай!

ОЧАКВАЙТЕ през 2015 година:

- нова визия
- повече материали
- 12 страници
- 6 пъти в годината
- за големите християнски празници - допълнителни страници

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА:

1320 София Баня
ул. „Кирил и Методий“ 16
Тел.: (02) 9973307
e-mail: milchot@yahoo.com
Гл. редактор: Ани Тотева
Вестникът се издържа от
волни пожертвования.

Банкова сметка:
Райфайзенбанк, гр. София
ул. „Гогол“ 18-20
IBAN: BG82RZBB9155
1000675428
Предпечатна подготовка
ТЕМТО ЕООД, тел.: 02 8524924